

РЕШЕНИЕ

№ 6742

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7189** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда чл.208 – чл.228 от АПК, във вр. с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Р. И. К., в качеството ѝ на представител на „ВИТИ ПРОПЪРТИС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], ул. Златен рог, № 16А, ет.8, ап.11-12, чрез адв. М. А. от САК, срещу Решение № 2782/13.06.2023 г., постановено по АНД № 5639/2023 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърден Електронен фиш серия К, № 4936262, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лв. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Касаторът твърди, че оспореното решение е постановено при съществени нарушения на материалния и процесуалния закон и неизяснена фактическа обстановка. Сочи, че като е приел за неоснователно възражението му относно приложимостта на чл.3, ал.2 от ЗАНН, произтичащо от обстоятелството, че към датата на връчване на електронния фиш в посочения пътен участък ограничението на скоростта на движение е била 70 км/ч, а не 50 км/ч, районният съд е постановил неправилен и необоснован съдебен акт. Моли се за отмяна на последния, както и за отмяна на електронния фиш. Претендират се разноски.

Ответникът по касационната жалба – СДВР, редовно призован, не изпраща представител в съдебно заседание, не изразява становище по жалбата, не ангажира

други доказателства, извън приложените такива към преписката.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор Цветослав Вергов, счита жалбата за неоснователна и предлага на съда да остави в сила решението на Софийски районен съд.

Настоящият касационен състав на Административен съд София-град, на основание чл.218 от АПК, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, обсъди изложените от страните съображения и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение със закона, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от лице по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията са следните:

За да постанови обжалваният съдебен акт, районният съд е приел за установено, че на 25.05.2021 г., в 19:05 ч., в [населено място], бул. П. Я., до № 28, с посока на движение от бул. Д. Ц. към бул. Ч. връх, при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място, моторно превозно средство, собственост на жалбоподателя – лек автомобил с рег. [рег.номер на МПС], се е движело със скорост 67 км/ч и по този начин е превишил максимално допустимата скорост за съответния пътен участък, намиращ се в населеното място на [населено място] със 17 км/ч. Това било установено и заснето с Автоматизирано техническо средство ARH CAM S1, № 11743f0. За извършеното административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, срещу жалбоподателя е издаден Електронен фиш серия К, № 4936262 на СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, във вр. с чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба от 50 лева.

При горните данни районният съд е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че установяването на нарушението е извършено при спазване на правилата за това и от изготвените веществени доказателства по безспорен начин се установяват елементите от фактическия състав на административното нарушение, за санкционирането на което е издаден електронният фиш. Посочил е, че деянието правилно е квалифицирано като административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което на извършителя е наложено предвиденото за него наказание в чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП, а именно: глоба в размер на 50 лв.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, при надлежното му сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Същото е и правилно. Фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, във вр. с чл.84 от ЗАНН. Събрани са всички необходими и относими към предмета на доказване писмени и веществени доказателства. Направените въз основа на тях изводи за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата, въз основа на което е направено това. Изложени са аргументи и становище по заявеното от

жалбоподателя възражение. При провеждане на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Не се споделя оплакването на касационния жалбоподател, че оспорваното решение е постановено при неизяснена и непълна фактическа обстановка, тъй като не са били събрани всички относими към спора доказателства, както и възраженията му, че не е категорично установено, че контролът на скоростта е осъществен с АТСС от одобрен по реда на Закона за измерванията и притежава съответното удостоверение, както и че липсват доказателства за скоростния режим в пътния участък, където е извършено нарушението. Тъкмо обратното, районният съд е направил пълен и задълбочен анализ на представените и приобщени писмени доказателства, като е взел предвид, че нарушението е установено с АТСС АРН САМ S1, № 11743f0, с което видно от Протокол за използване на АТСС рег. № 4332р-27356/25.05.2021 г., на 25.05.2021 г., във времеви интервал между 17:30 и 19:30 ч. се е осъществявал контрол за спазване на скоростния режим в пътния участък, посочен в електронния фиш /място за контрол: [населено място], [улица]/. Взел е предвид и, че същото е от одобрен тип и към момента на заснемането е било технически изправно, основавайки се на представените по делото: Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126 , издадено от Б. на 07.09.2017 г., Протокол от проверка № 10-С-ИСИС/08.03.2021 г., издадено от Б., от което е видно, че средството, с което е измерена скоростта на процесния автомобил е преминало метрологична проверка и е годно за експлоатация /със срок до 08.03.2022 г./. Обсъдено е и оборено твърдението на жалбоподателя относно скоростния режим като е взето предвид съдържанието на Писмо изх. № СОА23-ДИ11-2257/2023 г. от Столична община, ведно с приложените към него два броя проекти за организация на движението в процесния пътен участък. От последното се установява, че към датата на нарушението, максимално разрешената скорост е била 50 км/ч, съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП, и едва след 08.12.2022 г. е въведен нов знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 70 км/ч.

Електронният фиш отговаря на изискванията за съдържание на чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП - отразени са данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Оформен е в съответствие с образеца, утвърден със Заповед № Из-305/04.02.2011 г. на министъра на вътрешните работи.

Отразената в електронният фиш фактическа обстановка е безспорно установена от събраните по делото доказателства. Същата се субсимира от състава на нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП. Административното наказание за него е предвидено в нормата на чл.182, ал.2, т.4 от ЗДвП по абсолютен начин – глоба в размер на 50 лв. В посочения в закона вид и размер, то е наложено на касатора на основание чл.188, ал.2 от ЗДвП, в качеството му на законен представител на юридическото лице, собственик на моторното превозно средство.

Настоящата съдебна инстанция намира, че правилно въззивния съд е отхвърлил искането на касатора да бъде приложен чл.3, ал.2 от ЗАНН. Съгласно чл.3, ал.1 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН въвежда изключение от това правило - според нея: ако до влизане в сила на наказателното

постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. Правната теория приема, че по-благоприятен е този закон, който води до по-благоприятни за деца административнонаказателноправни резултати, изключва наказуемостта на даден вид деяния, изменя даден състав, като стеснява неговия обseg чрез прибавяне на нови признаци, предвижда по леко по вид и/или размер наказание, смекчава административнонаказателната отговорност за даден вид нарушения, без да засяга вида и размера на установеното наказание. Във всички тези случаи най-важна предпоставка е по-благоприятният закон да е влязъл в сила и да е станал действащо право до влизане в сила на наказателното постановление. В конкретния случай, действащият закон към момента на извършване на нарушението и налагането на наказанието не е отменен или изменен. Не са налице предпоставките на чл.3, ал.2 от ЗАНН, поради което следва да се приложи общото правило на чл.3, ал.1 от ЗАНН.

Предвид всичко гореизложено, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК за отмяната му. Затова на основание чл.221, ал.2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран, касационен състав на Административен съд София-град, на основание чл.221, ал.2 от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2782/13.06.2023 г., постановено по АНД № 5639/2023 г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.